EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej
29. ročník Číslo 4

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane.“

150. výročie posvätenia kostola

2. november 2025

Posvätenie obnovenej fary a odhalenie pamätnej tabule Vladimírovi Jurkovičovi

Položenie vencov na cintoríne

Boh pozýva človeka do vzťahu

(Kázeň seniora Pavla Kollára 2. novembra 2025)

„Veľmi budem ďakovať Hospodinovi svojimi ústami,
medzi mnohými ho budem chváliť.
Nech nám je Boh milostivý a požehná nás!
Nech rozjasní svoju tvár pri nás.
Zmiluj sa nad nami, Hospodine, zmiluj sa nad nami,
Láskavosť Pána, nášho Boha, nech je nad nami!
A utvrď pri nás dielo našich rúk;
Ty utvrď dielo našich rúk!“ Amen...

Bratia a sestry,
vážení spoluoltárni bratia a sestry,
milí priatelia, vážení hostia,
vážené slávnostné zhromaždenie,

vstúpili sme na toto miesto, môžeme povedať do Božieho domu, ale prečo? Urobili sme tak azda preto, že osobne dobre rozumieme, lebo už dobre poznali sme, kde nachádzať silu. Vstúpili sme na toto miesto, lebo my na tomto mieste nachádzame silu v živom Bohu na cestu nášho putovania. A preto sme tu, a to nielen dnes, lebo my máme na mysli cestu do chrámu.

A možno sme tu preto, lebo sme na dnešný deň prijali pozvanie prísť na toto miesto pri vzácnej príležitosti 150. výročia posvätenia tohto chrámu.

To, že tu môžeme byť, je prejavom Božej milosti. Budeme nášho Boha spolu chváliť, budeme Mu ďakovať.

Prosíme v túto chvíľu:
Nech nám je Boh milostivý a nech nás dnes mocne požehná, nech sa nad nami zmiluje, nech Jeho láskavosť je nad nami.
Predložíme Mu dielo našich rúk, nech On sám pri nás utvrdí dielo našich rúk.
Túžime po Jeho blízkosti a preto znova prosíme, nech On sám dnes naplní tento dom svojou prítomnosťou, nech svojou prítomnosťou naplní naše srdcia, mysle a naše životy.
Aj v túto chvíľu k Nemu voláme v istote, že On počuje našu prosbu, lebo my v Neho dúfame.

* * *

(Vystúpenie speváckeho zboru s piesňou z Evanjelického spevníka Zachovaj nás v svojom slove.)

Ďakujem veľmi pekne domácemu spevokolu za službu, vyjadrili ňou naše hlboké prianie v túto chvíľu, aby nás On sám, náš Boh – zachoval vo svojom slove.

Milé sestry a bratia,

skončil sa ďalší cirkevný rok a končí aj ten kalendárny rok. Bol to pre nás všetkých čas náročný, ale aj čas radostný. Po dlhých prácach na obnove fasády kostola a náročnej príprave slávnosti sme si s veľkou vďakou i radosťou pripomenuli 150. výročie pamiatky posvätenia nášho kostola aj 160. výročie narodenia Vladimíra Jurkoviča. Privítali sme mnohých vzácnych hostí, spolu s nimi sme oslávili nášho Boha a poďakovali Mu za všetko, čo sme z Jeho milosti v uplynulom roku prijali.

Vďaka patrí našej pani farárke za jej horlivosť, neutíchajúcu snahu pri získavaní finančných prostriedkov a pri organizovaní všetkých prác a celých osláv, ktoré nás priviedli k zdarnému výsledku. A vďaka patrí aj všetkým vám, ktorí ste sa zapojili do spoločného diela – prispeli ste finančne, zapojili ste sa do organizácie, brigády či inou službou ste podporili oslavu 150-ročného jubilea v Kráľovej.

Pred nami je nový cirkevný rok. Stavajme v ňom na tom istom základe ako naši predkovia – na vykupiteľskom diele Ježiša Krista. Vierou v Neho sa v obnovenom chráme budujme ako živé kamene. Aj v tomto cirkevnom roku prichádzajme do chrámu, aby sme sa posilňovali vo viere v Ježiša Krista, a tiež aby sme vieru v Neho šírili aj za bránami kostola naším premeneným životom lásky, vzájomnej pomoci a služby ešte vernejšie ako v roku minulom. (red.)

Slovo nášho Boha je napísané v Žalme 63 takto:

„Bože, Ty si môj Boh, ja Teba hľadám;
po Tebe žízni moja duša.
Po Tebe prahne moje telo
ako zem suchá a bez vody, vyprahnutá.
Tak som Ťa vyzeral vo svätyni,
aby som videl Tvoju moc a slávu.
Lebo Tvoja milosť je lepšia ako život;
a moje pery velebiť Ťa budú.
Tak Ťa budem žehnať za svojho života
a v Tvojom mene budem dvíhať dlane.
Ako tukom a olejom sa sýti moja duša,
jasajúcimi perami Ťa chvália moje ústa,
keď si na lôžku spomínam na Teba
a v nočných bdeniach rozjímam o Tebe.
Lebo Ty si mi býval na pomoci
a v tôni Tvojich krídel plesám.
Duša mi k Tebe priľnula
a Tvoja pravica ma podopiera.“
Amen...

Bratia a sestry,
vo vyznaní viery sme dnes spoločne vyznávali – Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme...
Čo to vlastne Boh stvorením vytvoril?
Stvorením Boh vytvoril pre človeka, pre mňa a pre Teba, priestor pre život. Tým, že to Boh pre človeka urobil, pozval tak človeka do úzkeho vzťahu so sebou samým. Veď to je predsa súčasť budovania vzťahu, že pre niekoho niečo urobím.
Na otázku – čo je Biblia, by sme mohli možno odpovedať, že je to kniha, ktorá hovorí o Bohu, o človeku a o ich vzťahu. Kniha, v ktorej k nám hovorí Boh sám, v ktorej sa nám On sám, náš Boh, predstavuje, oznamuje nám, kým sme my, pozýva nás do vzťahu so sebou samým.
Boh teda chce mať s človekom vzťah, a aby sme boli presní, Boh chce s človekom mať ten najbližší vzťah.
V tom vzťahu sa Boh s človekom rozpráva, a my rozumieme, že vtedy k nám hovorí tá najdokonalejšia bytosť. Zároveň v tom vzťahu, do ktorého nás Boh pozýva, umožňuje človeku hovoriť k Nemu.
O veľkej túžbe Boha po tomto vzťahu s človekom vydáva svedectvo Božie konanie.
Vždy, keď človek v tom vzťahu medzi ním a Bohom niečo pokazí, vtedy sa Boh k človeku nanovo skloní, znova sa dáva človeku akoby viac poznať, dáva človeku poznať svoju lásku k nemu.
Človek môže zakúsiť Jeho milosť a odpustenie, a tak poznáva, že Boh sa od neho nikdy neodvracia.
Srdce človeka, ktorý tomu dobre porozumie, sa naplní túžbou, túžbou po stálej Božej blízkosti a Božej prítomnosti v jeho živote. Tá túžba človeka sa niekedy premieňa v zámer, v zámer vytvoriť priestor, ktorý by napĺňal Boh a ktorý by patril iba Bohu.
Aj takto jednoducho možno vysvetliť ľudské úsilie stavať chrám, teda priestor pre Boha. Neznamená to, že Boh bude prebývať len v chráme, On je predsa všadeprítomný.
Ale kde pozorovateľne prebýva všadeprítomný Boh? Myslím, že prebýva na mieste, kde vládne Jeho svätá vôľa.
Nebo a zem nemôžu obsiahnuť Boha.
Chrám je priestorom, ktorý ľudia vytvorili pre Boha. Stavať chrám znamená otvárať priestor, ktorý by Boh mohol naplniť. Stavať chrám je vyjadrením toho najzákladnejšieho princípu cesty človeka dôverujúceho Bohu, človeka žijúceho vo vzťahu s Ním – vytvárať Bohu priestor.
Podstatou vzťahu ľudských synov a ľudských dcér k svojmu Bohu je v otváraní priestoru a vytváraní priestoru pre Boha v našich životoch a srdciach.
A tak ľudia otvárajú svoje srdcia a svoje životy, aby v nich prebýval Boh.
A tak ľudia stavajú Božie príbytky... a tak vždy ľudia dôverujúci Bohu vytvárajú priestor a Boh ho potom môže naplniť svojou prítomnosťou.
My dnes vieme, že Boh, keď prišla plnosť času, napokon mocne vstúpil do priestoru života človeka, aby znova tým najzrozumiteľnejším spôsobom k človeku prehovoril, a tak mu dokázal svoju nekonečnú lásku a náklonnosť, aby mu dokázal, ako Mu na vzťahu s ním záleží. Poslal do tohto sveta svojho Syna Ježiša, ktorému dali meno Imanuel – Boh s nami.
Boh tak ukázal človeku, ako veľmi chce byť blízko neho a ako veľmi chce byť s ním. Boh za to zaplatil tú najvyššiu cenu, aby človeku dokázal, ako veľmi ho miluje a ako veľmi mu záleží na tom, aby sa človek sám stal chrámom pre Božiu prítomnosť.
Apoštol Pavel o tom napíše: *„Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží Duch?“*
O tom všetkom, čo tu hovoríme, vydáva nám svedectvo slovo živého Boha, svedectvo o tom, čo všetko Boh urobil a robí pre vzťah hlbokej blízkosti s človekom. To všetko robí Boh, aby sa cesta človeka naplnila raz v Jeho dokonalej prítomnosti naveky.
My si dnes pripomíname 150. výročie posvätenia tohto chrámu, priestoru vyhradeného pre Boha, priestoru stretávania sa človeka s Bohom, priestoru, ktorého pôvod je v ľudskej odpovedi na Božie pozvanie do vzťahu s Ním.
Dnes tento chrám po generálnej oprave vonkajších i vnútorných priestorov Bohu odovzdáme s prosbou, aby ho On sám napĺňal, aby napĺňal naše srdcia, naše životy svojou prítomnosťou a my cítili sme Jeho blízkosť.

Bratia a sestry,
keď vstúpime na toto miesto, do tohto chrámu, vidíme, ako toto miesto vydáva svedectvo práve o tomto Božom konaní, o túžbe Boha byť spolu s človekom, byť blízko človeka.
Do stredu pred nás bola umiestnená krstiteľnica, miesto, kde začína cesta človeka v Božej prítomnosti, miesto, kde človek vstupuje do akéhosi zmluvného vzťahu s Bohom, v ktorom človek zostáva v Bohu a Boh v ňom.
A my môžeme počuť a vziať za svoje slová uistenia Božieho Syna Ježiša Krista, ktoré sme dnes počuli:
„Ajhľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta...“
Toto sme si dnes priali pri krste nášho mladého spolubrata, aby Boh bol s ním, lebo to sám Boh chce ako svoje požehnanie vložiť do Jeho života – svoju prítomnosť.
Popri krstiteľnici budeme dnes prichádzať k oltáru s túžbou po milosti a odpustení všetkého toho, čo sme vo vzťahu k Bohu a k blížnym nezvládli, pokazili a čo nás oddeľuje od nášho Boha a oberá nás o Jeho blízkosť. On nám milosťou v Ježišovi Kristovi znova umožní vstúpiť do Jeho blízkosti.
Aj dnes náš Boh k nám hovorí, aby nás o svojom záujme o nás uistil a my môžeme hovoriť k Nemu. V tomto všetkom spomenutom žijeme svoj vzťah s naším Bohom a prežívame jeho požehnávajúcu blízkosť.

Dnes, keď si pripomíname 150. výročie posvätenia tohto chrámu, chceme venovať spomienku aj tým, ktorí v tomto chráme slúžili ako kazatelia Božieho slova.
Môžeme o nich azda vyznať, že aj oni nachádzali vedenie, silu, odvahu k svojej službe na tom najlepšom mieste – v blízkosti živého Boha. Boli v tomto chráme svedkami evanjelia, ktoré má moc spasiť človeka, do stredu tohto chrámu kládli Toho, ktorého Boh poslal, aby sme život mali, a to život v plnosti.
Dnes sú tu akoby sprítomnení obrazmi – portrétmi po stranách chrámu. Zastavujeme sa pri spomienke na nich, svoju spomienku napĺňame láskou, úctou a vďakou za ich službu a za ich životy.
Jednému z nich, seniorovi Vladimírovi Jurkovičovi, odhalíme dnes pamätnú tabuľu a pri jeho vzácnej osobnosti sa popoludní zastavíme pri prezentácii publikácie o jeho živote a službe.

Bratia a sestry,
my sme dnes spoločne premýšľali o túžbe Boha po vzťahu s človekom a zároveň o túžbe človeka, o túžbe človeka po Bohu, po Jeho blízkosti, o túžbe človeka vytvárať Bohu priestor.
Tá túžba napĺňa srdce a život od chvíle, od ktorej človek dobré pozná a porozumie Bohu a všetkému tomu, čo Boh pre vzťah s Ním vykonal a neustále koná.
Porozumie Jeho láske, Jeho milosti, Jeho starostlivosti a ochrane – to všetko je vlastne Božie pozvanie pre človeka k tomu najhlbšiemu vzťahu.
A tak, ak človek porozumie, že je to vzťah v jeho živote najdôležitejší, a práve do tohto vzťahu vloží všetku svoju dôveru, nádej, všetku svoju silu.

Na úvod nášho dnešného spoločného premýšľania sme počuli slová svedectva Božieho muža – žalmistu o jeho túžbe po Bohu. Slová žalmistovho svedectva sú v Biblii uvedené nadpisom – *Túžba zbožného po Bohu.*
Tie slová sú teda vyjadrením túžby človeka, ktorý žije s Bohom a poznal, aké požehnané je žiť v prítomnosti Boha. Je to slovo dobré na naše premýšľanie o našej zbožnosti, o našej túžbe po Bohu. Podobá sa túžba zbožného žalmistu našej túžbe po Bohu?
Slová žalmistovho vyznania budú teraz slovami našej spoločnej modlitby. V duchu sa pýtajme, či tieto slová budeme môcť každý z nás osobne vyslovovať z hĺbky svojich sŕdc, ako naše úprimne vyslovené slová, ako naše vyznanie, ako naše svedectvo.
Nech to tak je, nech nás Boh tak požehná, aby slová tohto žalmu boli aj vyjadrením našej hlbokej a úprimnej túžby po živom Bohu, nech sú slová tohto žalmu vyjadrením našej najhlbšej túžby po Božej blízkosti a Jeho prítomnosti v našich životoch.
Napokon nech týmito slovami aj dnes vytvoríme Bohu priestor v našom srdci, v našom živote a nech ho On sám naplní, aby sme poznali a mohli vydávať mocné svedectvo o tom, že náš Boh je našou pomocou, že v Jeho blízkosti prežívame najväčšiu radosť, že naša duša k Nemu priľnula a deň čo deň cítime a prežívame, ako nás podopiera Jeho pravica. Amen.

Modlime sa:
„Bože, Ty si môj Boh,
ja Teba hľadám;
po Tebe žízni moja duša.
Po Tebe prahne moje telo
ako zem suchá a bez vody, vyprahnutá.
Tak som Ťa vyzeral vo svätyni,
aby som videl Tvoju moc a slávu.
Lebo Tvoja milosť je lepšia ako život;
a moje pery velebiť Ťa budú.
Tak Ťa budem žehnať za svojho života
a v Tvojom mene budem dvíhať dlane.
Ako tukom a olejom sa sýti moja duša,
jasajúcimi perami Ťa chvália moje ústa,
keď si na lôžku spomínam na Teba
a v nočných bdeniach rozjímam o Tebe.
Lebo Ty si mi býval na pomoci
a v tôni Tvojich krídel plesám.
Duša mi k Tebe priľnula
a Tvoja pravica ma podopiera.“
Amen...

KRAĽOVANSKÉ HODY
150. výročie posvätenia kostola

V nedeľu 2. novembra sme si pripomenuli 150. výročie posvätenia nášho kostola v Modre-Kráľovej a 160. výročie narodenia Vladimíra Jurkoviča – nášho farára, seniora, administrátora dištriktu, osvetového pracovníka a politika. Na slávnosť prijali pozvanie mnohí hostia a pre všetkých sme pripravili bohatý program.

Slávnostné Služby Božie uviedla zborová farárka Sidonia Horňanová takto*: "Prepožičiam si slová môjho predchodcu, pána farára-seniora Vladimíra Jurkoviča, ktoré vyslovil na sklonku svojho pôsobenia v Modre-Kráľovej v r. 1935: „S prázdnou rukou (ako Jákob) začalo sa budovanie zboru a teraz máme dve školy, zborovú sieň a všetko vkusne vystrojené a zariadené…" Aj my sme sa s prázdnou rukou, ale v odvahe viery, pustili do opravy farského príbytku po 50 rokoch a tiež do vonkajšej fasády kostola a dnes máme generálne opravené ďalšie cirkevné objekty – faru a chrám Boží a k tomu aj obnovenú Neumannovu školu a tiež vybudované pietne miesto Zelený les. Materiálna obnova cirkevných objektov nie je cieľom, ale iba prostriedkom k vnútornej duchovnej obnove. Aj preto sme slávnosť jubilejnej pamiatky posvätenia kostola spojili s bohatými duchovnými a kultúrno-vzdelávacími aktivitami. Ak máme konať misijné poslanie, potrebujeme však mať aj isté materiálne zázemie. Rozpadajúce sa a chátrajúce budovy sotva koho pritiahnu medzi nás. To, že dnes je chrám Boží oblečený do nového šatu, vnímam ako Boží zázrak a milostivý prejav Božej moci medzi nami. Tiež ako potvrdenie zhora, že za vytvorením samostatného evanjelického cirkevného zboru v Kráľovej neboli len ľudské snahy a túžby po osamostatnení sa od Modry, ale že to bol Boží plán. Najväčšou satisfakciou pre mňa bolo, že sa v deň pamiatky chrám Boží krásne zaplnil a že do prípravy hodových slávností sa ochotne zapojili početní dobrovoľníci a dobrodinci, a to nielen spomedzi členov cirkevného zboru. Navyše prostredníctvom diela obnovy sme rozšírili sieť našich spolupracovníkov a sympatizantov – tento raz o študentov a pedagógov Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave či o Baumit spol. s r. o., s ktorými plánujeme spolupracovať aj na budúcich projektoch."*

Kráľová pred 150 rokmi

Tento náš kostol
dominanta Kráľovej
z neho sa šíri
pokoj Boží
duši každej osoží,
kto ho hľadá
načúva Písmu
je tu už 150 rokov
ako predkov prísľub
pevnej viery,
náš chrám
sprevádza nás
od narodenia
až po hrob…

Jozef Trtol,
november 2025

Senior Bratislavského seniorátu Pavel Kollár posvätil obnovený kostol a obnovenú faru v Modre-Kráľovej. Počas slávnostných Služieb Božích s prislúžením sviatosti Krstu Svätého a so spoveďou a Večerou Pánovou vystúpili deti, mládež a ženský spevácky zbor pod vedením kantorky Lýdie Cibulovej. Slávnostné zhromaždenie pozdravili predstavitelia cirkevných zborov z Mošoviec, Lubiny, Modry a Veľkého Grobu, predstavitelia mesta Modry a EBF UK v Bratislave a potomkovia z rodiny Tóthovej a Petríkovej.

V kostole bola odhalená pamätná tabuľa s menami ôsmich kraľovanských ev. a. v. kňazov, ktorú venoval partnerský CZ Lubina.

Po Službách Božích bola na obnovenej fasáde fary odhalená pamätná tabuľa Vladimírovi Jurkovičovi – seniorovi, administrátorovi dištriktu, osvetovému pracovníkovi a politikovi pri príležitosti 160. výročia jeho narodenia. Pamätnú tabuľu odhalili senior BAS a prof. Miloš Jurkovič, vnuk farára Vladimíra Jurkoviča. Položením vencov na hrob si zhromaždenie uctilo pamiatku nielen farára-seniora Vladimíra Jurkoviča, ale aj ďalších piatich farárov, učiteľov a kantorov pochovaných v Modre-Kráľovej.

Slávnostné hodové popoludnie

V deň pamiatky posvätenia chrámu Božieho sa obnovený chrám Boží premenil na galériu umeleckých obrazov a koncertnú sieň. Po obede v miestnom kultúrnom dome sme sa opäť stretli v kostole na bohatom kultúrnom programe. Znela hudba a slovo o vystavených umeleckých dielach aj publikáciách.

J. S. Bach a Lenka Lennerová

Rámcom celého programu bol organový koncert z diel J. S. Bacha pri príležitosti 340. výročia narodenia tohto hudobného velikána. V majstrovskej interpretácii Lenky Lennerovej, našej rodáčky, ktorá študuje cirkevnú hudbu na Univerzite vo Viedni, sa chrámom niesli rôzne podoby Bachovej – od prelúdií a fúg cez chorálové predohry až po diela rôznych štýlových charakterov.
Koncert bol rozdelený do troch blokov a rámcoval ostatné časti programu.
Prvý blok – Magnificat – chvála a rozjímanie – predstavoval Bachovu duchovnú zrelosť a jeho schopnosť spojiť teológiu, symbol a hudobnú formu do jedného celku.

Druhá časť koncertu Ich ruf zu Dir – pokánie a prosba o milosť – sa obracala dovnútra a bolo možné ju vnímať ako duchovnú cestu: volanie – prosba – pokánie – zmierenie.
Záverečný blok Adagio – nádej a dôvera prinášal svetlo, pokoj a radosť, ktoré nasledujú po vnútornom očistení.
Celý program tak vytváral oblúk, ktorý môžeme chápať ako hudobnú modlitbu: v úvode chvála a vďaka, potom pokánie a prosba o zľutovanie, a napokon tichá, radostná nádej.

Jozef Berger a Ján Fekete – 6 + 1 portrét

Študentka Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave Alona predstavila svoje reštauračné práce na obrazoch 6 farárov nášho CZ, ktoré vykonávala pod odborným dohľadom docentky Ľuby Wehlend. Autorom obrazov je Jozef Berger, niekdajší dekan evanjelickej teologickej fakulty, ktorý ich namaľoval

v r. 1950 pri príležitosti 75. výročia pamiatky posvätenia kostola.
Prítomným sa prihovoril aj akademický maliar Ján Fekete, autor portrétu v poradí 7. farára Ivana Tótha. Obraz tak doplnil galériu všetkých farárov, ktorí v minulosti pôsobili v našom CZ v Modre-Kráľovej.

Vladimír Jurkovič – prezentácia monografie

Na slávnosti sme si pripomenuli aj nedožité 160. narodeniny evanjelického farára, seniora, administrátora západného dištriktu, politika a osvetového pracovníka, ktorý pôsobil v Modre-Kráľovej 39 rokov. CZ si ho uctil vydaním vedeckej monografie, ktorej autorom je riaditeľ Ústredného archívu ECAV na Slovensku Mgr. Martin Kováč,. Laudatio predniesla PhDr. Eva Kowalská, DrSC., slovenská historička, pracovníčka Historického ústavu SAV, ktorá o. i. povedala:
„Komunity i jednotliví ľudia si budujú svoju identitu (aj) na základe poznania a prijatia vlastnej minulosti. V rámci evanjelického a. v. cirkevného spoločenstva je tento proces často viazaný na príklady z „veľkých dejín“, „notoricky známe“ osobnosti a udalosti, a tak často uniká pohľad na to, ako sa cirkevné zbory, ich svetskí i duchovní členovia a vodcovia sami podieľali na ich formovaní. Dôkladné poznanie prameňov a pútavé spracovanie, aké prináša renomovaný autor Martin Kováč, však tento stav koriguje. Pred čitateľa vystupuje angažovaná postava farára Vladimíra Jurkoviča, ktorý pôsobil na viacerých miestach a na všetkých zanechal stopy svojich činorodých aktivít. Ide o dielo, ktoré je prínosom nielen pre dané komunity, najviac pochopiteľne Modru-Kráľovú, ale je obohatením pre celú slovenskú historiografiu.”

V rámci popoludňajšieho programu v kostole boli predstavené diela ďalších dvoch umelcov, s ktorými cirkevný zbor dlhodobo spolupracuje – akad. sochára Viliama Loviška a prof. Ing. arch. Janky Krivošovej.
Viliam Loviška zapožičal do oltárneho priestoru obraz „Pieta“ v rámci projektu „galéria reforma“. Prof. Janka Krivošová darovala art-protisy s prosbami Otčenáša a zapožičala olejomaľby Štefánikovho kraja.

Výstavy historických fotografií v Jurkovičovej škole

Počas celého dňa si široká verejnosť mohla prezrieť 4 fotografické výstavy z dejín cirkevného zboru na pietnom mieste Zelený les a v Jurkovičovej škole vedľa fary a tiež výtvarné žiacke práce na tému „Chrám Boží“ na informačnom stĺpe pri kostole.
Počas celého dňa boli otvorené fotografické výstavy mimo kostola – výstava v Zelenom lese venovaná budovaniu kostola a výstavy v budove školy vedľa fary, venované histórii CZ, Vladimírovi Jurkovičovi a divadelným predstaveniam, ktoré sa konali v kultúrnej miestnosti na poschodí školy.

Projekt „Kraľovanské hodové slávnosti“ bol uskutočnený vďaka finančnej podpore REVIE – Malokarpatskej komunitnej nadácie.
V mene OZ „Poľné ľalie“ v Modre-Kráľovej ďakujeme.

Cirkevný zbor pripravuje aj druhú publikáciu, a to o histórii cirkevného zboru. Práce na nej priblížil jej autor – historik Mgr. Radim Pačmár, PhD., evanjelický farár v Brezne.

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU
Naši jubilanti v novembri a decembri 2025

90 rokov
Mária Valachová

87 rokov
Vladimír Nahálka
(diaspora Budmerice)

86 rokov
Marta Uherčíková
Božena Kľúčiková

84 rokov
Estera Ružeková

81 rokov
Zdenka Hornáčková
Anna Kľúčiková

80 rokov
Vilma Janktová
(diaspora Budmerice)

70 rokov
Božena Uherčíková
Svetozár Knapek
Štefan Bučurič

65 rokov
Alena Bystrianska

55 rokov
Daniel Kobliška
Jozef Klenovský

50 rokov
Mário Štefanák
Andrej Uherčík

Blahoželáme aj kresťanským manželom Jaroslavovi a Jane Kintlerovcom pri príležitosti striebornej svadby.

Pozdravujeme jubilantov – rodákov

do Modry		do **Prievidze**	
Ivana Majdová	50 rokov	Ján Uherčík	75 rokov
Viera Bajcarová	75 rokov		

Kroniku pripravila Zuzana Ježová

Narodený a pokrstený:

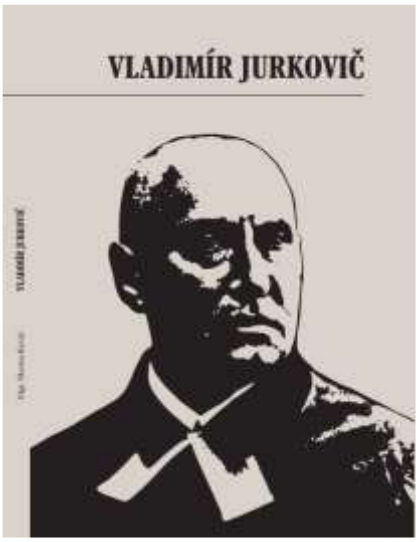
Michal Piatka
2. 5. 2014 2. 11. 2025

Zosnulá a pochovaná:

Ľudmila Kvasnicová 16. 11. 21. 11.

Milodary na Evanjelickú ratolesť
(október – december 2025)

rod. Darulová 20 €
Viera Frnová 20 €
Božena Koníková 10 €
Božena Uherčíková 20 €
Vlasta Bartošová 20 €
Oľga Juranová 40 €
Bohumil Slaboň 20 €
Estera Ružeková 20 €
Natália Königová 20 €

Publikácia o Vladimírovi Jurkovičovi bola vydaná s podporou mesta Modry.

MODRA

V prípade záujmu si publikáciu môžete objednať na evanjelickom farskom úrade v Modre-Kráľovej.

VIANOCE – pár riadkov k pôvodu sviatku

Cirkevný rok v evanjelickej cirkvi začína vianočným kruhom. Je to obdobie, ktoré zahŕňa advent, Vianoce a sviatok Zjavenie Krista Pána mudrcom (Troch kráľov) a ktoré pokračuje nedeľami po Zjavení cez Hromnice až do začiatku pôstu.

O narodení Pána Ježiša máme málo informácií (iba v *Mt 1, 18 – 25* a *L 1 – 2*). Aj preto sa veľmi rýchlo po zrode kresťanstva objavili spisy (nazývame ich apokryfné evanjeliá), ktorých autori sa snažili zaplniť medzeru v informáciách o narodení a detstve Ježiša. Presný dátum narodenia Ježiša nie je istý.
O tom, že Vianoce (starším názvom *natalis Dominin ostri Iesu Christu*) si cirkev pripomínala 25. decembra, svedčí najstarší známy zápis z r. 354, aj keď známy je aj starší už z r. 202, no ten sa považuje za falzifikát. V teológii je rozšírený názor, že sviatok ako taký vznikol niekedy pred r. 311 v rámci boja so skupinou donatistov.
O skutočnom dátume narodenia Ježiša Krista sa však len diskutuje. Presný dátum nie je vôbec dôležitý. Do opakovaného cirkevného roka sa sviatok dostal preto, aby si kresťania neustále pripomínali Boží vstup do nášho sveta, Jeho vtelenie, t. j. inkarnáciu.
Slovo Vianoce pochádza zo staronemeckého *winnahten* (*weihen* – svätiť, *nacht* – noc) a vyzerá, že je to ešte z čias predcyrilometodských. Do kalendára boli zaradené v r. 336 v Ríme.

Sviatky Vianoc v liturgii cirkvi

Slávenie vianočných sviatkov je neskoršie ako veľkonočných sviatkov. Vianoce a Veľká noc sú jediné dva sviatky, keď sa v cirkvi konalo v jeden deň viac slávnostných bohoslužieb. Oba sviatky dostali svoje oktávy, to znamená osemdňové obdobie špeciálnych bohoslužieb. Oktávy pochádzajú už zo 4. storočia, no v takomto zmysle sa začali dodržiavať až v 8. storočí.

K Vianociam sa viaže týchto osem dní:
1. **25. december** – **sviatok narodenia Pána Ježiša** (nedeľa počas oktávy bola dňom Božej rodiny);
2. **26. december** – **sviatok diakona Štefana**, prvého kresťanského mučeníka, o ktorom sa zachovala písomná zmienka;
3. **27. december** – **sviatok evanjelistu Jána;**
4. **28. december** – **sviatok tzv. mláďatiek**, detí, ktoré dal povraždiť Herodes;

5. – 7. **29. – 31. december** – ďalšie dni oktávy

8. **1. január** – **deň Božej matky Márie** a zároveň **deň dávania mena Ježiš.**

V niektorých tradíciách bolo zavedených až 12 vianočných dní (do 5. januára); číslo 12 symbolizuje dokonalosť.

25. december – 1. slávnosť vianočná. Narodenie Pána. Nativitas Christi.

Vianočný sviatok sa teda začínal prvým dňom oktávy – sviatkom narodenia Pána Ježiša. V starocirkevnej tradícii sa k tejto príležitosti stretneme s troma, ba až štyrmi bohoslužbami:
1. **vigília v predvečer**
2. v noci, väčšinou priamo **o polnoci**
3. **na svitaní**
4. vo sviatok **ráno**, dopoludnia.

1. Vigília v predvečer sviatku, teda **Štedrý večer (24. december – Štedrý (Dohviezdny) večer, Nocturna natalis)** označovala koniec adventného pôstu (pôst sv. Martina). 24. december patrí ešte stále k adventu, preto sa ešte stále dodržiava zriekanie sa jedla, prípadne aspoň určitých jedál. Bohoslužba večer mala svoj špeciálny program, liturgiu. Konala sa spravidla až po zotmení podľa zmyslu biblickej 1M 1, 5: *„A bol večer a bolo ráno: prvý deň.“* Preto sa začínalo s oslavou už večer a po nej, alebo už aj pred ňou, prichádzalo množstvo ľudových zvykov a tradícií.
V našej evanjelickej kultúre, najmä na Slovensku, sme si zvykli začínať Vianoce štedrovečernými bohoslužbami, ktorými sa symbolicky prelamuje adventný čas do vianočného. Tomu je prispôsobený aj poriadok Služieb Božích – začína sa najprv adventnými piesňami aj antifónou a až po žalme sa menia piesne na vianočné (toto je až od predošlej, Petríkovej agendy, dovtedy sa na Štedrý večer spievali len vianočné piesne). V prísnom slova zmysle sa však Vianoce slávia až 25. decembra.
Pre Štedrý deň sa v rôznych kútoch Slovenska užívali rôzne názvy – od, predpokladáme najstaršieho, ešte predkresťanského *Kračúna,* po u nás spomínaný *Dohviezdny večer,* ktorý bol pravdepodobne zaužívaný najmä na Liptove. Latinský názov *Nocturna natalis* znamená Noc pripomienky narodenia, resp. narodenín.
Zaujímavosťou je, že vo východnej cirkvi (informácia z Ukrajiny) majú aj druhý Štedrý (Svätý) večer – v predvečer sviatku krstu Pána (naše Zjavenie).

2. Polnočná bohoslužba (*nokturna*) pochádza z druhej polovice 5. storočia a snaží sa zvýrazniť chvíľu narodenia Pána, ktorá sa podľa evanjelia udiala v noci (L 2, 7 – 11), aj keď sa v Biblii nepíše, že by to bolo presne o polnoci. Existujú oblasti, kde sa konajú polnočné bohoslužby aj v evanjelickom prostredí. U nás boli zrušené Ružomberskou synodou v roku 1707.

3. Bohoslužby na svitaní (niekde nazývané *Aurora – Zornička*) majú svoju zvláštnu históriu, nezávislú na

Vianociach. Pôvodne boli pripomienkou kresťanskej mučeníčky Anastázie zo Sirmia († 25. 12. 304). Niekedy v 9. storočí sa stali vianočnými bohoslužbami s vysvetlením stredovekých mystikov, že preto sú na deň Božieho narodenia tri bohoslužby, pretože Kristus sa narodil trikrát: prvé bohoslužby sú pripomienkou narodenia Krista z Otca nebeského, druhé narodenie Krista v tele a tretie narodenie Krista v srdci človeka. U nás boli tieto bohoslužby zrušené taktiež Ružomberskou synodou v r. 1707.

4. Bohoslužby cez deň, teda už v bežný čas, boli vyvrcholením celého nočného čakania na plné oznámenie narodenia Pána. Niekde sa bdelo celú noc a všetky bohoslužby boli pretrvávajúcou vianočnou vigíliou vzhliadajúcou k prichádzajúcemu Kristovi.

Po prvom vianočnom sviatku nasledovali tri dni špeciálnych pripomienok biblických postáv, o ktorých cirkevný otec *Augustín* v diele *Boží štát* hovorí, že kým je Štefan označovaný ako mučeník, Ján je pripomínaný pre jeho osobitnú blízkosť k Pánovi, a pamiatka zabitia neviniatok (zavraždených Herodesom) vo vianočnom čase narodenia Spasiteľa dramaticky ilustruje neustálu pravdu, že aj my sa nachádzame uprostred života a zároveň v nebezpečenstve smrti.
Stredovekí učenci poukazovali pri týchto troch sviatkoch na trojaký druh mučeníctva:
1. ***Štefan*** – mučeníctvo podľa vôle aj skutku,
2. ***Ján*** – mučeníctvo podľa vôle, ale nie skutku,
3. ***Neviniatka*** – mučeníctvo podľa skutku, ale nie vôle.

26. december – deň mučeníka Štefana

Cirkev si veľmi skoro začala pripomínať pamiatku mučeníkov cirkvi v deň ich martýrskej smrti – tento deň označovali za narodenie mučeníka pre nebo. Pamiatka na Štefana ako vôbec prvého mučeníka cirkvi „narodeného pre nebo“ dostala miesto vo východnej cirkvi ešte na prelome 3. a 4. storočia hneď po pripomienke narodenia Krista (prvá písomná zmienka je z r. 411). V západnej cirkvi sa rozšíril až v 6. storočí.

27. december – sviatok evanjelistu Jána

Sviatok **Jána evanjelistu**, pričom Ján býva stotožňovaný s učeníkom Jánom. V cirkvi bol už v 4. stor. pripomínaný spolu s bratom Jakubom, ktorý bol jedným z prvých mučeníkov cirkvi, pričom obaja sú v evanjeliách označovaní ako synovia Zebedeovi. Ján podľa všetkého umrel prirodzenou smrťou. Neskôr (v 13. stor.) sa v stredovekej cirkvi k Jánovmu sviatku pripojilo požehnávanie vína podľa legendy o podávaní otráveného vína apoštolovi.
Reformátori ponechali tento sviatok aj v evanjelickej cirkvi a u nás sa udržal až do Peštianskej synody v roku 1791, ktorá ho zrušila.

28. december – Mláďatká (Dies Innocentium, festum Sanctorum parvulorum)

Cirkev ustanovila tento sviatok už dávno, o jeho pôvode však veľa nevieme. Do súvisu s Vianocami a so Štefanom sa dostáva niekedy v roku 485. S chronologickými udalosťami narodenia Pána Ježiša však tento deň nemá nič spoločné, i keď napr. Arméni veria, že sa tieto udalosti vraždenia detí kráľom Herodesom udiali pätnásť týždňov po narodení (sviatok slávia až 11. mája), no nejestvuje pre to nijaký dôkaz.
Sviatok sa konal vo vianočnej oktáve jednoducho preto, lebo tieto deti položili svoj život kvôli narodenému Spasiteľovi a cirkev ich priradila po mučeníkovi Štefanovi a apoštolovi Jánovi do špeciálneho sviatočného trojdnia. Názov sviatku Mláďatká (Infantes = malé deti) sa užíval vo väčšine sveta, v Ríme dostal názov Neviniatka (*Innocentes*).
V evanjelickej cirkvi sa dodržiaval až do Ružomberskej synody v r. 1707, ktorá sa k nemu už nepriznala.

---

29. – 31. december

29. december sa v niektorých oblastiach stal sviatkom Tomáša Becketa, arcibiskupa z Canterbury, ktorý bol v tento deň v roku 1170 vojakmi umučený; v evanjelickej cirkvi nebol zavedený.

30. december nedostal špeciálny sviatok, neskôr sa stal v katolíckej cirkvi pripomienkou pápeža Félixa I. († 274).

Zato **31.** ***december*** ako posledný deň občianskeho roka dostával postupne svoj iný než iba oktávový zmysel. Bohoslužby v tento deň začala cirkev praktizovať až v 17. storočí s vážnym charakterom v protiklade k svetským oslavám.
Označenie dňa ako **Silvester** sa ujal aj u nás. *Silvester I.* sa narodil pre nebo (tak sa označoval dátum smrti) práve 31. 12. (roku 335) ako prvý svätý spomedzi pápežov, ktorý neumrel mučenícku smrťou. Bol vlastne rímskym biskupom (titul pápež začali rímski biskupi používať až o polstoročie neskôr). Vo svojom úrade bojoval vieroučný boj s ranými sektami, zaviedol liturgické zmeny, napr. zaviedol stavané kamenné oltáre namiesto dovtedajších drevených.

Nedeľa po Vianociach
Ak na deň narodenia Pána, 25. december, pripadne nedeľa, tak ďalšia nedeľa vychádza na Nový rok a nedeľa po Vianociach vypadne. Prípadnej nedeli po Vianociach dáva obsah 2. vianočný sviatok – má svoju samostatnú, no stále ešte vianočnú tému.
(pokračovanie v nasledujúcom čísle)

Mgr. Ľuboslav BEŇO (krátené)
(zborový farár CZ Rankovce)

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

Príbeh narodenia Ježiša

Milé Kraľovančatá,

rozpoviem vám príbeh, ktorý sa stal pred mnohými rokmi v ďalekej krajine zvanej Judsko. V tých časoch žila v malej dedinke Nazaret mladá žena menom Mária. Bola dobrosrdečná, láskavá a vždy ochotná pomôcť ostatným. Mária veľmi verila v Boha a každý deň sa k Nemu modlila.

Jedného pokojného večera, keď Mária sedela v záhrade, sa pred ňou zrazu zjavil anjel Gabriel. Jeho tvár žiarila ako slnko. Povedal jej: „Neboj sa, Mária, lebo našla si milosť u Boha. Porodíš syna a dáš Mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Syn Najvyššieho." Mária bola prekvapená, ale s pokorou odpovedala: „Nech sa stane podľa tvojho slova."

Mária bola zasnúbená s mužom menom Jozef. Bol to tesár, pracovitý a čestný muž. Keď sa dozvedel o Máriinom očakávaní, bol zmätený. Avšak vo sne sa aj jemu zjavil anjel a povedal mu: „Neboj sa vziať si Máriu za manželku, lebo dieťa, ktoré porodí, je od Ducha Svätého." Jozef anjelovým slovám uveril a rozhodol sa postarať o Máriu aj o dieťa.

V tom čase rímsky cisár Augustus vydal rozkaz, aby sa všetci ľudia zapísali do sčítania ľudu vo svojom rodnom meste. Jozef pochádzal z Betlehema, a tak sa spolu s Máriou vydali na dlhú cestu. Cesta bola náročná a Mária bola už veľmi unavená. Oslica, na ktorej sedela, kráčala pomaly. Jozef ju ale po celý čas starostlivo viedol, aby bezpečne prišli do cieľa.

a zúfalí našli napokon starú stajňu, kde sa mohli uchýliť. V tej tichej noci, medzi zvieratami, sa Márii narodil syn. Zavinutého do plienok Ho položili do jasličiek naplnených senom.

Na neďalekých poliach pásli pastieri svoje stáda. Noc bola tmavá, ale hviezdy žiarili jasne. Zrazu sa okolo nich rozžiarilo svetlo a zjavil sa anjel Pánov. Pastieri sa vystrašili, ale anjel im povedal: „Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude pre všetkých ľudí. Dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, Kristus Pán. Nájdete dieťa zavinuté do plienok a ležiace v jasliach."

Potom sa k anjelovi pridalo množstvo nebeských bytostí, ktoré spievali: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!" Keď anjeli odišli, pastieri sa ponáhľali do Betlehema, až našli Máriu, Jozefa a malé dieťa v jasličkách. S radosťou sa poklonili a vyrozprávali, čo im anjel povedal.

V tom istom čase mudrci z východu, múdri muži, ktorí skúmali hviezdy, videli na oblohe zvláštnu hviezdu. Verili, že táto hviezda oznamuje narodenie veľkého kráľa. Nasledovali hviezdu a tá ich viedla až do Jeruzalema. Tam sa pýtali: „Kde je ten narodený kráľ Židov? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť."

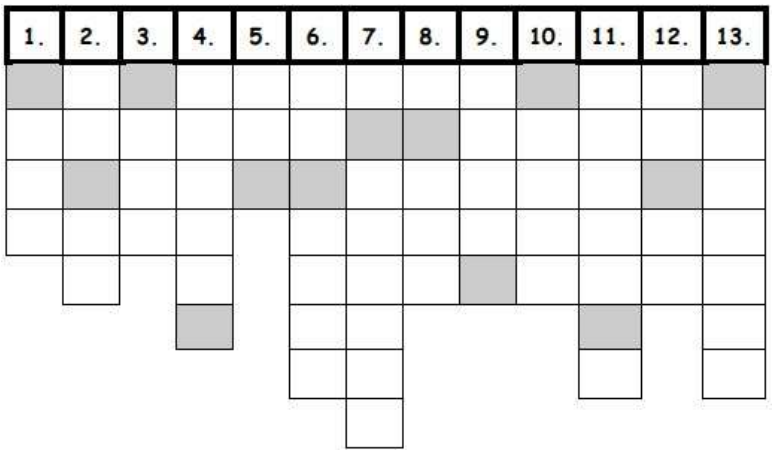
Keď sa o tom dopočul kráľ Herodes, veľmi sa znepokojil. Zavolal mudrcov a požiadal ich, aby mu prezradili, kde sa Ježiš nachádza, aby sa mu aj on mohol pokloniť. Mudrci pokračovali v ceste a hviezda ich doviedla až do domu, kde žila Mária a Jozef so svojim dieťaťom. Keď vošli dnu a uvideli dieťa s Máriou a Jozefom, padli na kolená a darovali Mu vzácne dary: zlato, kadidlo a myrhu.

V noci sa však mudrcom vo sne zjavil anjel, ktorý ich varoval, aby sa nevracali k Herodesovi. Anjel varoval aj Jozefa: „Vstaň, vezmi dieťa i jeho matku a utekaj do Egypta. Herodes hľadá dieťa, aby ho zahubil." Jozef neváhal, vstal uprostred noci, zobudil Máriu a spolu s malým Ježišom sa vydali na cestu do Egypta.

Keď Herodes zistil, že ho mudrci oklamali, veľmi sa rozhneval. Rozkázal, aby v Betleheme a okolí zabili všetkých chlapcov do dvoch rokov. Ale Ježiš bol už v bezpečí v Egypte, kde s rodinou žil, kým Herodes nezomrel. *Zdroj: Svet rozprávok*

TAJNIČKA

Predtým, ako mudrci prišli k narodenému Spasiteľovi, navštívili... (Dozvieš sa, ak vylúštiš tajničku.)

1. Meno muža, ktorý zabil svojho brata...
2. Meno Ježišovej matky...
3. Meno Mojžišovho brata...
4. Miesto, kde sa Ježiš narodil
5. Meno prvej ženy...
6. Eden znamená: rajská ...
7. Mesto, kde sa narodil Pán Ježiš...
8. Saul, Dávid a Šalamún boli izraelskí...
9. Aké dary priniesli mudrci dieťatku: ...., kadidlo a myrhu.
10. Koľko je Božích prikázaní?
11. Anjel, ktorý oznámil Márii narodenie Ježiša...
12. Anjel je Boží ...
13. Meno matky Jána Krstiteľa...

Zo života zboru
október – december 2025

UTOROK
Vyučovanie náboženstva
- **ZŠ Vištuk o 13.45 h**
- **ZŠ Budmerice o 14.45 h**

Adventné večerené Služby Božie o 18.00 h

ŠTVRTOK
Vyučovanie konfirmandov (2. ročník) o 17.00 h
Adventné večerené Služby Božie o 18.00 h

PIATOK
Vyučovanie náboženstva – ZŠ Častá o 8.00 h
Biblická hodina a modlitebné spoločenstvo – o 18.00 h

NEDEĽA
Hlavé Služby Božie o 9.00 h
Vyučovanie katechuménov (1. ročník) o 13.00 h
Nešporné Služby Božie o 14.00 h
Detská besiedka o 15.00 h
Spevácky zbor v sieni na fare o 18.15 h

Pastorálne návštevy
v zborovej sieni na fare, v rodinách a v sociálnych zariadeniach podľa dohody.

V prípade záujmu o pastorálny rozhovor a prislúženie Večere Pánovej kontaktujte zborovú farárku na čísle 0903 957 440.

Báseň

A znova je tu deň
Čo poteší i zosmutnie
Čo silu dá i vezme
Odpoveď dá Áno aj Nie

Znova je tu čas
Keď radosť strieda smútok
Zdar i nezdar
Človeka sa druhý zastane,
no príde aj útok

Keď človek zažije lásku
Ach, Ocko, aj úprimné slová
Aj drsných slov sa dočká
No Tvoja Láska stále ma volá

Odpustiť, odpustiť, odpustiť
Sedemdesiatkrát sedem ráz
Toľko? vážne?
Po chrbte mi behá hrôzy z toho mráz

Ešte tak – raz či dvakrát
Možno a Azda a Asi
(Úprimne?
Pri niektorých ľuďoch sa mi už len pri predstave odpustiť ježia chlpy i vlasy)

Áno – odpustiť – všetko
Dať zranenia do Božích rúk
Zbaviť seba, svoje svedomie
Po odplate túžby múk

Ocko, odpúšťam teda kolegyni
Tie necitlivé slová
Prečo je ku mne taká drsná?
Zranenie sa asi v nej schová?

Daj mi silu milovať
Dnes aj každý deň
Nech nie je – z Tvojej milosti –
Na našom vzťahu žiadny tieň.

A znova je tu deň
Čo poteší i zosmutnie
Odpusteniu vravím Áno
Hnevu a horkosti
Z Tvojej milosti
Vravím Nie

XJV

Deti z besiedky a dorastenci sa aktívne zapojili do spomienkovej slávnosti pri príležitosti 150. výročia posvätenia kostola. Na besiedkach horlivo maľovali obrázky na tému „Náš kostol“, ktoré boli vystavené na betónovom valci pri Jurkovičovej škole.
Spoločným spevom otvorili slávnostné Služby Božie a privítali hostí kvetmi.

Adventný koncert Gaudete in Domino Semper - Unisono Chor Wien pod taktovkou Lenky Lennerovej

Telefonický kontakt na zborovú farárku: 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800
Periodicita: štvrťročník, dátum vydania: december 2025, č. 4, ročník 29
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Mgr. Zuzana Ježová, MUDr. Janka Juranová, Ing. Katarína Macková, Ing. Jana Valachová
Časopis sa distribuuje zadarmo EV 3630/09 ISNN: 133 9 – 052X

SLUŽBY BOŽIE

počas Vianoc 2025 a Nového roka 2026

24. 12. Štedrý večer
Streda
večerné Služby Božie
o 17.00 h | kostol
ofera na opravu kostola

---

25. 12. 1. slávnosť vianočná
Štvrtok
hlavné Služby Božie
so spoveďou a Večerou Pánovou
o 9.00 h | kostol
vianočný program
ofera pre Slova Božieho kazateľa

nešporné Služby Božie
o 14.00 h | sieň na fare

---

26. 12. 2. slávnosť vianočná
Piatok
hlavné Služby Božie
o 9.00 h | kostol
ofera pre potreby cirkevného zboru

---

28. 12. Nedeľa po Vianociach
Nedeľa
hlavné Služby Božie
o 9.00 h | kostol

nešporné Služby Božie
o 14.00 h | sieň na fare

---

31. 12. Závierka občianskeho roku
Streda
večerné Služby Božie
o 17.00 h | kostol
ofera na potreby cirkevného zboru

1. 1. Nový rok
Štvrtok
hlavné Služby Božie
so spoveďou a večerou Pánovou
o 9.00 h | kostol
ofera na potreby cirkevného zboru

nešporné Služby Božie
o 14.00 h | sieň na fare

---

4. 1. Nedeľa po Novom roku
Nedeľa
hlavné Služby Božie
o 9.00 h | kostol

nešporné Služby Božie
o 14.00 h | sieň na fare

---

6. 1. Zjavenie Krista Pána
utorok
hlavné Služby Božie
a **zasadnutie zborového presbyterstva**
o 9.00 h | kostol

---

11. 1. Nedeľa po Novom roku
Nedeľa
hlavné Služby Božie
o 9.00 h | kostol

nešporné Služby Božie
o 14.00 h | sieň na far

